

[מהגש: הנב' רחל הבר תה' אשת הרוב אברהם ישבתו הבר צצ'ל בפרק יומן מחיו ארוך המעש]

מנוחה ושמחה או רלי יהודים

של לחם וחלב.

מיד בשעות הבוקר הוא מתחילה לפועל. אמנם יש לו תלמידים בישיבה והוא גם מנהל חינוכי בתלמוד תורה וגם עסוק בעוד הרבה תפקדים בלתי רשמיים, בכלל זאת הוא מוציא פנאַי לדבר עם כמה אנשים ולברר איתם האם ירצה להיות מוחזקרים לגרנטור. כך מותבר לו שהמודעות לעניין הגראטורי גמורה למורי ויש צורך לעורר אותה.

"אנחנו לא יכולים לבקש מאנשים לעבור לחשמל כשר כשם לא מבנים בכלל את הצורך בכך", אומר בערב, כשהוא חושב על שבי השיחות שהספק לציבור במוחלט היום. "או מוה, מתחיל להסביר לכל אחד מה טיבו של העניין הזה ובכמה חשיבותו? אני שואלת רטוטית, יודעת שאין אפשרות כאות. בעלי מפתיע אותך. לא אחד אחד, כולליך". הוא הציטין במעשיות גדרה ובכך זכה לרכת ברכיו של הקב"ה, אומר ועשה. מוחשחה למעשיה הוא מושקע את השבועות הבאים בכתיבת קונטרוס מיוחד בענייני החשימי. "אנחנו לא אמרו לחשיט בשבייל אנשים. אנחנו צריכים רק להנגיש להם את המידע", אומר לי בשעה שרכן על הדפים. חושב איך לسانנו את המידע בצורה הבירה ביותר ושמח בחוזמןות לזכות את הרבים. ועל מה שקרה לאחר מכן, בעז"ה בפעם הבאה

אנשים גדולים בדור

המבט הזה של "אנחנו לא צריכים לבחור בשבייל אנשים וגם לא לשכנע אותם, אנחנו צריכים רק להנגיש מידע", ליווה את בעלי בכל שנות פעילותו. גם בפעולה של "מתנות חיים" נתק גישה דומה. מעולם, לא שכנע איש לתרום כליה, זו תרומה מיד' גבורה בשבייל לשכנע. הוא בן הניש מידע, השקיע ראש ורבו בהפקת חבות שיסבירו מהי חרומת כליה, על מה היא משפיעה, איך נראים החיים אחרת וככל. כל עוד המידע הרפואי, החקוי והאתי, לא היה נגיש והנתונים לא היו ברורים אנשים נרתעו מן הרעיון. אך ברגע שהנתונים כוללים נפרשו, הובילו על הכתב עם כל החידושים והמצאים, התמונה השתנתה. "אי אפשר לקבל החלטה כאשר צד אחד בהיר ואילו הצד השני בערפל" הוא אמר תדיר, וכן עמל וشكر להבהיר את התמונה בכל נושא שנדרש לו. הן בענייני הכלויות והן כאן, בענייני החשמל בשบท.

שנת תשס"ב לבניינו נתגאל הוגנים يوم הולדת. רגשות של שמחה ושל הדריה מוחלים בצביטה שלocab ושל כמייה. בן יחיד ומיהוד, מצין את יום הולדתו האחת עשרה ב"ה. אי אפשר לומר מוניות את מספר התפוקות, התקשות ואת התהינות ששפכו נושא העשור שחלה, נתגאל נותר בינו לביןם בן יחיד. "אני נוסע לרוב חיים קנייבסקי, אומר בעלי באחד הימים. הוא לא צריך לנקם את הסיבת, היא נוכחת בחינו"ן 7/24.

קו 400 פולט אותו במוורך הרחוב הבני בركי, בעלי עשה את דרכו אל הבית הקטן שברחוב רשב"מ. נכנס פנימה. מומתין, מתקבל אל אן-טונג מבקשי ברכה, הוא מופץ. הרוב מסתכל בו בעיניו הטבות מברך ולפתע שואל: מה עס חשמל בשבת? בעלי שואה לצמותו במשפחה מיוחרת במבנה, מושנתו של מון החוו"א נר לרגליה, כל יכול התהnger לנוהג לפי מנהגי ה"חו"ן א"ש" וכיודע אף זהה להיירא על שלו, עד כהן, לפני נשואינו בקש מומי שנשתמש בשבת רק בחשנו כשר. כך היה מקובל בבית הוריו שיחיו וכן הוא רוצה לנוהג גם בביתינו.

הסכמתי מכובן על אף שבירושלים באתם ימים, לא הייתה כנעת מודעת לעניינים האלה. ואכן, בשנים הראשונות לישואינו השתגשנו בתאורה שנקרת ל"וקס", אחר כך רכשנו מוצר קטן ונבנינו מותארה חלה בעוצמתה, אך מארה בקדושתה. "במושחת מושתמים רק בחשמל כשר", אומר בעלי לרוב חיים ומוספר לו על הלוקסים שהוחלפו במצלרים. "זונה עם כל השכונה?" שואל רוב חיים.

בשלב א' של שכונת מגורינו בהר נוף קיימים שני גנרטורים. בשני בתים נססת, אבל אצלינו, ברחובות החדשניים אין גנרטורים כלל, למעט אחד שלקים בבית נססת ברחוב מזורק, פורש בעלי את התמונה בפני רב חיים. "נו, אז צריך לדאוג לכלל", הוא אומר ולא בוסיף עוד. מהוריה יוצא בעלי מן החדר הקטן ועשה את דרכו לאוטובוס. בשעת ערב מאוחרת, כאשר חזר הביתה, יש בידו כבר החלטה. "הרוב אמר לדאוג לחשמל כשר בשבת", אומר לי. אני לא מונש מבינה, "לשם מה, הרי אנחנו כבר מושתמשים במצלרים?" בעלי מושיב לי בסבלנות ואומר: "לדאוג לכלל, להשתדר שתהיה אפשרות לעוד תושבים בשכונה להשתמש בחשמל כשר" או מה אפשר לעשות? אני שואלה. "לדאוג להפעלת גנרטור", הוא אזכיר פשוטו. כאילו הצבת גנרטור כמו קנייה

